

Bijbels perspectief

Woord van de week

Romeinen 8:28

Wij weten nu, dat [God] alle dingen doet medewerken ten goede voor hen, die God liefhebben, die volgens zijn voornemen geroepen zijn.

Tranen, wie is daarmee niet vertrouwd. Wat kunnen er een reden en oorzaken zijn om te huilen. Kijk naar deze wereld. Zoveel ellende in allerlei vormen. En misschien nog dichter bij huis, in het eigen leven. Wat kan ook daar veel verdriet zijn. Oorzaak? De brokken waarmee je bent komen te zitten door een foute keus, een misstap. Dan ben je zelf de schuld en je voelt en beseft het verdriet daardoor nog schrijnender. Of er is je iets overkomen of aangedaan buiten je schuld om en een waarom overstemt je leven. Wat zijn hier niet aan voorbeelden aan te dragen. Te over.

Nu is er geen situatie of omstandigheid die oorzaak van nameloos verdriet kan zijn of er is in de Bijbel wel een parallel te vinden. Als ergens blijkt dat geloven heus niet enkel te maken heeft met bergtopervaringen en dat het in het leven van een gelovige echt niet alleen maar vrolijkheid, blijheid en zekerheid is, dan is het wel in het Woord van God. Wordt niet juist in de Bijbel bijzonder veel aandacht geschonken aan hopeloosheid, zorgen en onzekerheid. Neem de psalmen, wat wordt daar veel over tranen gesproken. Ja juist over tranen wordt in Gods Woord veel gezegd. Een heel bijzonder gedeelte is in dezen Prediker 3 waar gesproken wordt over het gegeven dat alles zijn tijd heeft, ook huilen, verdriet.

De Haagse schilder Frans Erkelens heeft een bijzondere gouache gemaakt die een peinzende man uitbeeldt bij een graf waarop een hoopje stenen verzameld ligt. Dwars door de schildering valt een door rabijn Soetendorp geschreven gedicht te lezen. Het geheel verwijst naar de oorlog, naar wat het joodse volk is aangedaan. Intens lijden. Maar het drukt ook uit wat Prediker drie zegt: dat er naast een tijd van moeite en verdriet, lijden ook een tijd van vreugde mag zijn – een tijd van stenen wegwerpen en een tijd van stenen verzamelen. Een opmerkelijk joods gebruik om op graven stenen te verzamelen. Een opvallend gegeven dat Prediker begint met wegwerpen om te komen bij verzamelen. Alsof hij wil aangeven, dat juist bij de grens van leven en dood, bij het gegeven dat alles zijn tijd heeft in het bijzonder wordt stilgestaan.

Alles heeft zijn tijd. Ook verdriet. Verdriet van welke aard en van welk waarom ook. Maar de verandering, de overgang van het een naar het ander, van wanhoop naar hoop, verdriet naar vreugde enzovoort gaat niet om jou heen! Je moet zelf kiezen. Nee, geloven in... Het mag in Prediker eindigen in de dood – van wegwerpen naar verzamelen, maar vanuit het Nieuwe Testament mogen wij weten dat zelfs en juist de dood niet het laatste woord heeft. De dood is door Jezus de Christus overwonnen. Wat heb je juist in alle omstandigheden als kind van de levende God, als eigendom van Jezus de Christus, geweldig veel voor. Houvast.

Zo zijn er twee mogelijkheden: je houdt de zorg, de pijn tot en met het verdriet vast, ja omarmt het zodat het je verzuurt en je er in verstikt, of je investeert in dat Nieuwtestamentische Bijbelsvers van Romeinen – een belofte die zegt dat God alle dingen doet meewerken ten goede voor wie Hem liefheeft. Zo wordt een litteken een ster, een struikelblok een stapsteen.

Gebed

Voor alles is een tijd, maar dat we nooit vergeten Drie-enig God dat onze tijden *te allen tijde* in Uw hand zijn en dat U liefhebben - overeenkomstig het door U geroepen zijn - ons verzekert dat U *alle dingen*, dus wat ons ook overkomt!, doet medewerken ten goede. U overschaduw ons in en met Uw liefde, dank U daarvoor in Jezus Naam. Amen.